

ת"פ 14394/08/11 - מדינת ישראל נגד אברהם אבו צולב-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

08 יוני 2015

ת"פ 14394-08-11 מדינת ישראל נ' אבו צולב

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה
מדינת ישראל המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד בת אל חיים יואל

נגד

אברהם אבו צולב-בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ההרשעה והשתלשלות העניינים עד כה

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות לבית עסק, גניבה והיזק לרכוש במזיד, עבירות לפי סעיפים 407(ב), 384 ו- 452 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "**חוק העונשין**"], בהתאמה.
2. נסיבות המקרה, כעולה מהכרעת הדין, הן שביום 9.7.2011, בשעה 03:15 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לחנות "טוקמן פון" ברח' העצמאות 36 בבאר-שבע [להלן: "**החנות**"], וזאת בכך שעיקם את הסורג ושבר את החלק התחתון של קיר הגבס וזאת במטרה לגנוב. במעמד זה גנב הנאשם מהחנות כ-40 טלפונים ניידים ודיבוריות בלוטוס לרכב בשווי כולל של כ- 30,000 ₪ ואף גרם נזק לקיר בשל שבירתו.
- הכרעת הדין ניתנה ביום 29.12.2013 ולבקשת הסנגורית נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שהתבקש לבחון הארכת מאסר מותנה של 6 חודשים ומאסר מותנה נוסף בן 5 חודשים מהליכים קודמים. הטיעונים לעונש נשמעו ביום 7.12.2014.
- ביום 11.1.2015 מצאתי לנכון לדחות את מתן גזר הדין בכדי לראות כיצד מתקדם ההליך השיקומי. וביום 25.5.2015 הוגש תסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם.

הטיעונים לעונש

3. תמצית תסקירי שירות המבחן:
בעניינו של הנאשם, הוגשו שלושה תסקירים, מהם עולה כי הנאשם כבן 46, נשוי ואב ל-5 ילדים בטווח גילאים של 6 - 14 שנים. הוא מתגורר בפזורה הסמוכה ליישוב ערוער. הוא עצמו סיים 11 שנות לימוד וכיום עובד מספר חודשים בחנות רהיטים, בניקיון ובהרכבה של רהיטים.

שירות המבחן סקר את משפחתו של הנאשם שכולה מתגוררת במתחם השבט. לנאשם אישה תושבת חברון בעלת אישור שהייה זמני בארץ, מתקשה לקבל אישור קבוע, לדבריו בשל מעורבותו בפלילים.

במשך חייו ניהל הנאשם אורח חיים התמכרותי לאלכוהול וזאת מגיל צעיר, לצד מעורבות פלילית חוזרת ונשנית, והוא התקשה לרכוש כלים נורמטיביים להתמודדות עם מצבי חיים ולתפקד באופן תקין ונורמטיבי. הוא פנה בעבר לשירותים החברתיים במקום מגוריו כדי לקבל סיוע בטיפול לגמילה מאלכוהול אולם כיוון שלא היתה מוטיבציה אמיתית הוא לא שולב בהליך טיפולי.

לנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש ואף ריצה עונשי מאסר בפועל. ביחס לעבירה דנן הוא אינו מודה בה ולא לוקח עליה אחריות.

שירות המבחן התרשם מהנאשם, שמנעוריו התחבר לחברה השולית והתמכר לאלכוהול, לא מצליח לפתח מיומנויות הדרושות להשתלבות תקינה בחברה. עם זאת, במשך שלוש השנים האחרונות הוא נמנע ממעורבות פלילית וכיום הוא רוצה לערוך שינוי בחייו.

נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בהליך טיפולי ובמסגרת התסקיר המשלים מיום 4.12.2014, הביע שירות המבחן את התרשמותו כי הנאשם משתף פעולה עם ההליך הטיפולי ואף מביע מוטיבציה ורצון להצליח בהשתלבותו. על כן, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסרים המותנים ולהטיל על הנאשם צו שירות בהיקף של 120 שעות לתועלת הציבור.

כאמור, מצאתי לנכון לאחר ששקלתי את הדברים, לדחות שוב את גזירת דינו של הנאשם בכדי לראות כיצד מתקדם ההליך השיקומי וביום 25.5.2015 הוגש תסקיר משלים, נוסף המפרט את מצב ההליך הטיפולי שעובר הנאשם.

עולה מהתסקיר האחרון, כי במהלך תקופת הדחייה, המשיך הנאשם בהליך הטיפולי במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול. הנאשם משתף פעולה באופן מלא וממשיך לבטא מוטיבציה להשתלב בטיפול. עוד עולה, כי הנאשם התקדם בשלבי הטיפול במסגרת מרכז היום ובמקביל מחזק תפקודו בתחום העיסוק. הנאשם עדכן את שירות המבחן באופן עצמאי על התקדמותו והשתלבותו במרכז היום, הוא נהנה היום מתמיכה משפחתית וקשריו בריאים יותר.

בשים לב לכל האמור, ונוכח ההליך הטיפולי-שיקומי שעבר הנאשם, המליץ שירות המבחן להאריך את עונשי המאסרים המותנים הרובצים מעל הנאשם ולהסתפק בצו מבחן למשך שנה לשם השלמת ההליך הטיפולי. עוד המליץ על צו של"צ בהיקף של 120 שעות.

4. תמצית עמדתה העונשית של המאשימה:

ב"כ המאשימה הגיש טיעוניו בכתב [9/ת]. עוד הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם [10/ת] והפנה לעברו המכביד של הנאשם בתחום הרכוש. הוגשו פרוטוקולים מאסרים מותנים, האחד בן 6 חודשים מת.פ. (ב"ש) 42028-03-10 [12/ת] והשני בן 5 חודשים מת.פ. (צפת) 4078-03-10 [11/ת].

בעניין הערך המוגן, טען ב"כ המאשימה, כי ביצוע עבירות אלו פוגעות בשמירה על רכוש הציבור, שלום הציבור, הזכות לקניין ושמירת הביטחון שלו. המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לגזירת הדין, ביקש ב"כ המאשימה שלא לתת משקל להמלצת שירות המבחן ועתר להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של המתחם תוך הפעלת המאסרים המותנים במצטבר וכן להטיל מאסר על תנאי מרתיע וקנס. אציין, כי עמדתה של המאשימה לא השתנתה גם בדיון האחרון ואף לאחר שהתברר ההליך השיקומי שעבר הנאשם.

5. תמצית טיעוני ההגנה לעונש:

הסנגורית עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

לטענתה, העבירה האחרונה בה הורשע הנאשם בוצעה בשנת 2010. הודגשו נסיבות חייו של הנאשם כמכור לאלכוהול מגיל צעיר והסנגורית ביקשה לתת משקל משמעותי להליך הטיפול שבו מצוי היום הנאשם במרכז לנפגעי אלכוהול.

לעניין מתחם הענישה המתאים, הפנתה הסנגורית לפסיקה מטעמה ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם שינוע החל מצו שירות ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

הסנגורית ביקשה שלא ליתן משקל לחומרה לעובדה שהנאשם בחר לנהל את ההליך וטענה כי גם אם בית המשפט לקבוע לגזור דינו של הנאשם למאסר ואף תוך הפעלת המאסרים המותנים, שיהיה זה נכון שלא להחזיר את הנאשם אל מאחורי סורג ובריאח אלא להסתפק בעונש של עבודות שירות.

במהלך הדיון האחרון, חזרה הסנגורית והדגישה את רצונו של הנאשם להשתקם, תוך הפניה לתסקיר המשלים ולהתקדמות ההליך השיקומי. היא ציינה כי הנאשם נמנע ממצבי סיכון וקשריו עם משפחתו היום טובים ותומכים בו.

6. הנאשם אף הוא פנה לבית המשפט. בדבריו, הביע את רצונו להמשיך בהליך השיקומי ובדיון האחרון אף הביע את שביעות רצונו מההליך הטיפולי בהאי לישנא:

"... הם מחזקים ומשנים את הבן אדם ... היום אני מרגיש טוב, אני קרוב לילדים ולמשפחה ועוד יותר, אני יותר קרוב לילדים. אני יודע לא להתקרב למקומות שמוכרים אלכוהול ... הם נתנו לי הרבה כלים להשתמש איתם. הם שינו לי את החיים".

הדין

מתחם העונש ההולם לעבירות התפרצות וגניבה באירוע דן

7. כאמור, הנאשם התפרץ ביום 9.7.2011 לחנות למוצרי טלפון בבאר-שבע, וזאת בכך שעיקם את הסורג ושבר את החלק התחתון של קיר הגבס. הוא גנב מהחנות כ-40 טלפונים ניידים ודיבוריות בלוטוס לרכב בשווי כולל של כ- 30,000 ₪ ואף גרם נזק לקיר הגבס בשל שבירתו.

8. אין צורך להרחיב יתר על המידה בדבר הערך המוגן שנפגע בעבירות ההתפרצות והגניבה. לצד גרימת הנזק הפיזי לקורבן העבירה, גורמים מעשים אלה עוגמת נפש רבה לקורבנות, פוגעים בתחושת הביטחון והפרטיות ואף מביאים בעקיפין גם לנזק כלכלי לציבור כולו, הנובע מצורך באמצעי מיגון וביטוח. נפסק כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלו, על מנת להגביר את תחושת הביטחון של קורבנות העבירה [השוו למשל ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008)]. כך נפסק למשל ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008):

"ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה יידעו כי עלולים הם למצא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריאח - כד לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור."

ראו גם ברע"פ 10551/09 מרק יורובסקי נ' מדינת ישראל (7.1.2010)

9. בקביעת מתחם העונש ההולם, במקרה דנן, יש להביא בחשבון את העובדה שלא הוכח תכנון מוקדם לאירוע. לא מן הנמנע כי אכן הנאשם נקלע למקום ודחפיו הביאו אותו לשלב בין יכולותיו להזדמנות. אמנם לא היה תחכום רב בהתפרצות אולם עדיין נדרש מאמץ והנאשם נדרש, בשעת חושך בפסאז' צדדי, לעקם סורג ולשבור

את החלק התחתון של קיר הגבס, וכל זאת ללא חשש מפני תפיסתו.

הנאשם סיים את ההתפרצות בגניבת רכוש לא מועט מתוך בית העסק, שנותר "הפוך" ולאחר שהנאשם רוקן מתוכו כ- 40 טלפונים ניידים ודיבוריות בלוטוס לרכב בשווי של כ- 30,000 ₪, ובכך יש לומר כי הפגיעה בערך המוגן של שמירה וכיבוד קניינו של הפרט ובטחונו האישי והעסקי - היא פגיעה לא מועטה. עלה בדיוני ההוכחות כי המתלוננים, אב ובן, נדרשו לשמור על החנות במהלך היום לאחר הפריצה ולהתעסק בעניין זה, ואף בכך נגרמה להם פגיעה.

10. אני רואה לנכון להתבונן על עבירות גרימת הנזק לרכוש, ההתפרצות והגניבה במקשה אחת כוללת, שכן מדובר באותו אירוע ואף גרימת הנזק היא לשם ביצוע ההתפרצות עצמה (שבירת קיר הגבס ועיקום הסורג).

כאמור, המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל- 12 חודשי מאסר. לא נותר לי אלא לחזור ולהביע מורת רוחי מהאופן בו עותרת שוב ושוב המאשימה למתחמים זהים בעבירות התפרצות וגניבה, מבלי שנערך דיון אמתי בנסיבות הקונקרטיות של כל תיק ותיק.

עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בעבירות של התפרצות לעסק וגניבה, מתחיל בעונש מאסר מותנה ומגיע לשנתיים מאסר בפועל. **כל מקרה לגופו**, ואין נסיבותיו של מקרה אחד דומות למשנהו.

בעפ"ג (מרכז) 45586-02-14 **טרנוב נ' מדינת ישראל** (13.5.2014), התקבל ערעורו של נאשם, שהורשע בהתפרצות למשרדי חברה. הוא נידון לשנתיים מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 18 חודשי מאסר בפועל, כולל הפעלת מאסר על תנאי.

בת.פ. (ב"ש) 20782-08-12 **מדינת ישראל נ' תורג'מן** (8.7.2013), נידון נאשם שהתפרץ ביחד עם אחר למכולת וגנב ממנה קופה רושמת שהכילה 1,200 ₪. מתחם העונש ההולם שנקבע באותו מקרה היה בין 3 ל- 10 חודשי מאסר.

בת.פ. (ב"ש) 7270-07-12 **מדינת ישראל נ' אלעביד** (28.5.2013), נידון נאשם במסגרת של צרוף תיקים, בעבירת התפרצות ואיומים. ביחס לעבירת התפרצות לעסק בערד וגניבה של 250 ₪ מתוך הקופה, על רקע של שימוש באלכוהול, קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 20 חודשי מאסר בפועל, וזאת נוכח שהנאשם ביצע עבירה זו כשהיה במנוסה לאחר שברח מהקהילה ותוך הפרת הוראה חוקית.

בת.פ. (ב"ש) 45341-03-13 **מדינת ישראל נ' סעדון** (3.10.2013) נקבע מתחם שנע בין 6 חודשים ל- 24 חודשי מאסר בעבירה חמורה יותר (לטעמי) של התפרצות לבניין עירייה וניסיון גניבה ממנו.

11. בנסיבות המקרה שלפנינו, בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, להיקף הגניבה ולאופן ביצוע ההתפרצות, אני קובע את מתחם העונש ההולם למתחם **שתחתיתו ב- 4 חודשי מאסר ורומו ב- 14 חודשי מאסר**.

גזירת הדין

12. לאחר שקבעתי מתחמי ענישה ההולמים בנסיבות כל עבירה ועבירה, כאמור לעיל, נותרה מלאכה קשה לא פחות, והיא גזירת דינו של הנאשם.

סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום

13. כיוון שלנאשם מאסר מותנה, כיוונה הסנגורית את עיקר יהבה לנושא ההליך השיקומי ועתרה לסטות ממתחמי הענישה מטעמים של שיקום.

כאמור, עמדת שירות המבחן לאורך כל הדרך הייתה ליתן לנאשם הזדמנות להליך שיקומי. שירות המבחן סבור כי ישנה חשיבות רבה לשמר את התהליך השיקומי בו נמצא הנאשם והמליץ על הארכת התנאים וצו מבחן לשנה.

14. הנאשם כבן 46. יש לו כאמור עבר פלילי מכביד באותן עבירות ואף ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח. יש לו שתי הרשעות משנת 2010 בעבירות התפרצות והחזקת מכשירי פריצה. (האחת בוצעה בחודש אוקטובר 2010 והשניה בחודש דצמבר 2010) וכאמור רובץ מעליו עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 5 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש מסוג פשע, ועונש מותנה נוסף של 6 חודשי מאסר בגין עבירות רכוש מסוג עוון ופשע, כל אחד מהליך אחר.

התמונה היא תמונה עגומה של מי שלחובתו עבר פלילי מכביד של עבירות רכוש, על רקע התמכרותו לאלכוהול.

15. ברור במקרה שלפנינו, במיוחד על רקע קיומם של מאסר מותנה של 6 חודשים ומאסר מותנה נוסף בן 5 חודשים מהליכים קודמים, שגזירת דינו של הנאשם ללא סטייה ממתחם העונש ההולם משמעותה תקופה ארוכה מאחורי סורג ובריח.

לכך למעשה מכוונת המאשימה בעתירתה העונשית. על רקע מסוכנותו המתמשכת של הנאשם כעולה מההיסטוריה העבריינית שלו, זוהי לכאורה תוצאה מתבקשת, ולו על מנת להגן על החברה מפניו, הוכח שנכזבו כל הדרכים האחרות.

16. עקרון ההלימה שבבסיס תיקון 113 בחוק העונשין שם את הדגש על תכלית הגמול שבענישה כשהאינטרס הציבורי מקבל משקל רב יותר מהאינטרס האישי. אין המשמעות שהתיקון האמור נועד לגרוע מעקרון האינדיבידואליות שבענישה, אולם במבחני המשקלים השונים שעל כפות המאזניים, ניתנה הבכורה לעקרונות הגמול וההלימה.

ואולם, גם המחוקק הותיר את הפתח, במקרים החריגים ויוצאי הדופן, לסטות מעקרון ההלימה, מטעמים של שיקום. הרציונאל לכך ברור: מעבר לאינטרס הציבורי שבגמול, יש גם אינטרס ציבורי בעצם החזרתם של העבריינים למוטב ולחיקה של החברה.

המבחן איזה עבריין ייכנס בנעלי ההליך השיקומי תוך סטייה מעקרונות ההלימה הוא מבחן קשה ליישום אולם גם בו ניתן לתת סימנים: הסימן הראשון הוא סימנו של המחוקק בנסחו את סעיף 40ד בחוק העונשין, שם נקבע שתנאי לסטייה ממתחם העונש ההולם הוא כי הנאשם השתקם או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם". מכאן גם נפסק כי אם נאשם נרתם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן, עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול [רע"פ 3711/13 הושיאר נ' מדינת ישראל (16.7.2013)]. ואולם, אין די בהבעת נכונות בעלמא, אלא יש להראות הליך ממשי ומשמעותי [רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל (2.5.2013)]. הפוטנציאל השיקומי צריך להיות גבוה [ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.2013)] והוא נלמד, בין היתר, מעברו של הנאשם, משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצדו של הנאשם [רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)].

לתסקיר שירות המבחן בהקשר זה מעמד משמעותי ביותר, אף אם כמובן אינו מחייב את בית המשפט.

17. בית משפט זה משמש כפיילוט (מחקר חלוץ) בפרוייקט "בית משפט קהילתי" בו הושם הדגש דווקא על שיקומם של העבריינים, אגב פוטנציאל פגיעה מסויימת בחברה, מתוך הכרה בתועלת החברתית הרבה מעצם שיקומם של העבריינים. בעבודתנו כשופטים, זו משמעותה של השליחות במניעת הפשיעה העתידית ובמתן חיים חדשים למי שמעד בדרכו, אפילו מעד פעמים רבות.

18. ומה בענייננו?

אין מחלוקת כי עבירות הרכוש בהן הורשע הנאשם חמורות. כאמור, העונש ההולם בנסיבותיו האישיות של הנאשם הוא עונש של מספר שנות מאסר (כולל הפעלת העונשים המותנים הרובצים על הנאשם מהליכים קודמים). ואולם, חברתנו אינה נקמנית ולעניין זה יפים דבריו של כב' השופט ס. ג'ובראן בע"פ 5291/12 אבו האני נ' מדינת ישראל (12.11.2012):

"בענייננו יש הצדקה להעדיף את האינטרס השיקומי, שבמהותו נחשב כאינטרס ציבורי, על פני אינטרס ההרתעה של הכלל. כמו גם, נכון לדידנו לסטות במקרה זה מהתוצאה המתחייבת מיישום מבחן ההלימה בין העונש לחומרת העבירה. כל זאת מפני ששוכנענו שיש מקום לתת ביטוי מובהק יותר להצלחה שנחל המערער בהליך השיקומי ובטיפול לגמילה מהתמכרותו להימורים, שבהם נטל חלק בסיוע שירות המבחן ושירותי הרווחה בעירו... איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חברה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חברה, בין היתר, באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחזרה בחיי החברה כחברים תורמים שמסייעים לקידומה."

19. לאחר ששקלתי את הדברים, ובחנתי את עניינו הספציפי של הנאשם שלפניי, מצאתי כי באופן חריג, אכן זהו המקום אליו כיוון המחוקק כמקום שבו ראוי לסטות בו ממתחם העונש ההולם, מטעמים של שיקום. אנמק:

לראשונה בחיי ערך הנאשם שינוי משמעותי בתפיסותיו. שינוי זה ניכר ונלמד במשך התקופה שבו שהה הנאשם בהליכי טיפול במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, טיפול שהקנה לו כלים להתמודדות עם החיים. ובכך זוכה הנאשם לראשונה בחיי בתמיכה והערכה מצד אשתו וילדיו.

אין מדובר בהליך התחלתי. נהפוך הוא, בכוונה דחיתי את הטיעונים לעונש לתקופה ארוכה, לראות האמנם הנאשם מתמיד בהליך השיקומי ומה תוצאותיו. בסיועו של שירות המבחן מצאתי כי הנאשם אכן עבר את הבדיקות באופן תכוף ובהצלחה ולא מעד אף לרגע. הנאשם הלך יום ביומו למרכז הטיפול, השתתף בקבוצות טיפוליות, ניתק עצמו מהמעגל העברייני ועוסק בשיקומו בלבד. הוא רוכש כלים ומבקש להמשיך בכך, כשהוא מפנים את חשיבות הדברים גם בראייה ארוכת טווח. מרכז חיי בחודשים האחרונים היה בהליך הגמילה והוא ומשפחתו נתרמו מכך. כאמור, הוא שינה דרכו, גם האישי וגם המשפחתית.

העובדה שהנאשם לא מעד והביע רצון ומוטיבציה להמשיך בהליך הטיפול ואף חש אחריות ודאג לדווח לשירות המבחן על התקדמותו במרכז הטיפול, מלמדת על השינוי שחל בנאשם ובצורך לשתף את הרשויות השונות ולראות בהן כחלק מהשינוי החיובי שבו.

במהלך כל הדיונים היה הנאשם כבוי באולם בית המשפט. בדיון האחרון ראיתי מולי אדם שניצני התחדשות מבצבים ממנו. הוא הצליח לומר את שעל ליבו והצליח לבטא את שביעות רצונו האישי מהשינוי שערך. חשוב היה לו לומר שהוא יכול להצטער שלא ידע על מרכז היום קודם לכן. התרשמתי כי הדברים לא נאמרו מהשפה ולחוץ אלא הם אכן באים מתוכו של הנאשם פנימה.

התרשמתי כי הליך שיקומו של הנאשם דנן הוא הליך מובהק, אמתי וכן. הוא נעשה לאחר אורח חיים בעייתי, בשולי החברה. למרות זאת, גם בגיל לא צעיר, הצליח הנאשם לאחוז בהזדמנות שניתנה לו ולהתרומם חזרה אל מעל למים. למקום בו נמצאת גם משפחתו ששמחה לקבלו אליה בחזרה. מקרה שכזה הוא מאלו שעמדו לנגד עיני המחוקק בחקיקו סעיף חריג זה בחוק העונשין ולראיה, אין מדובר רק ב"פוטנציאל" שיקומי אלא בדרך מוכחת

שנעשתה מאז החל ההליך לפני כחצי שנה [השוו גם ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2015)].
שלוחתו של הנאשם למאסר היום משמעותה פגיעה אנושה בדרכו השיקומית. אין לי בטחון מלא ששיקומו של הנאשם יצליח במאת האחוזים. ואולם נקודת ההשוואה במקרה שלפנינו היא בין מצב שבו בוודאות ישוב ויפקוד ספסלי נאשמים לאחר שחרורו ממאסר (אם יגזר דינו לכך) לבין האפשרות שאולי בשיקומו הצלנו ולו נפש אחת, ומנענו פגיעה קשה בקורבנות עתידיים.
במקרה הנדון, מדובר במי שהתרשמתי שהפוטנציאל לשיקומו גבוה, עד כי הוא זכאי שבעניינו יסטה בית המשפט ממתחם העונש ההולם.

הארכת העונשים המותנים

20. כאמור, לנאשם שני מאסרים מותנים נפרדים ברי הפעלה: האחד של שישה חודשי מאסר מת.פ. 42028-03-10 של בית משפט השלום בבאר-שבע [12/ת] והשני של חמישה חודשי מאסר מת.פ. 4078-03-10 של בית משפט השלום בצפת [11/ת].

העונש הראוי לנאשם בגין עבירת ההתפרצות והגניבה במקרה שלנו, מחייב גם את הפעלת העונש המותנה. מעבר לכך, הארכת העונש המותנה היא החרג והיא תהיה שמורה למקרים הנדירים שבהם, בעיקר מטעמים של שיקום, נכון יהיה שלא להוציא לפועל את המאסר המותנה, שהפעלתו לא תהיה מדתית ביחס לחומרת העבירה ונסיבותיה.

המלצת שירות המבחן היא להאריך את העונש המותנה וזאת על רקע ההליך השיקומי עליו עמדתי בהרחבה לעיל. במקרה שלפנינו, על אף פוטנציאל הנזק, ועקרונות ההלימה, הפעלת המאסרים המותנים כיום, תסכל את ההליך השיקומי ותעמוד בניגוד לסטייה ממתחם העונש ההולם.

אדרבה, הארכת המאסר המותנה עולה בקנה אחד עם הסטייה המתבקשת ממתחם העונש ההולם. אני סבור שיש להעדיף את האינטרס השיקומי ולאמץ את המלצת שירות המבחן, במובן של הארכת העונשים המותנים ואף שלא לגזור את דינו של הנאשם בהתאם לעקרונות ההלימה.

תהא זו נקודת ציון היום בחייו של הנאשם שידע כי בית המשפט נתן יד להליך שיקומו ולרצונו לצאת ממעגל העברייני. אמור מעתה כי חייו של הנאשם בידיו ועליו להישמר ולהיזהר במעשיו, בתנועותיו ובאופן התנהלותו. אם ימשיך ויתמיד בהליך השיקומי, יפקעו העונשים המותנים (שיהיה מעתה חב הפעלה) וייסלח לו. אם חלילה ימעד שוב, יידרש לתת את מלוא הדין גם על מעשיו דהיום.

21. בנסיבות אמנע גם מהטלת קנס אולם תחת זאת יחויב הנאשם בחתימה על התחייבות על מנת שיבין את המשמעות הכלכלית של מעשיו.

22. ביחס לתקופת צו השירות המומלצת, מצאתי לנכון להאריכה, על מנת שתהיה נוכחת יותר בחייו של הנאשם ועל מנת שיעניק לחברה את שהיא מעניקה לו היום.

סוף דבר

23. לאור האמור לעיל, משהעדפתי את האפיק השיקומי, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 6 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש שהיא, למעט עבירה של

החזקת נכס חשוד כגנוב.

(ב) אני מחדש את המאסרים המותנה של 5 חודשים מת.פ. 4078-03-10 (בית משפט השלום צפת) ושל 6 חודשים מת.פ. 42028-03-10 (מבית משפט השלום ב"ש), למשך שנתיים מהיום.

(ג) צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום, שיבוצע בהתאם לפקודת המבחן.

במסגרת צו המבחן, יהיה על הנאשם להיות בקשר רציף עם שירות המבחן ועם הגורמים הטיפוליים כפי הוראותיו של שירות המבחן, ויהיה עליו להמשיך ולמסור בדיקות נשיפה במרכז בו הוא מטופל.

אני מבהיר לנאשם שאם יפר את צו המבחן או אם יעבור כל עבירה נוספת שהיא (מכל סוג שהוא), ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולחזור ולגזור דינו של הנאשם מחדש, לגבי כל רכיבי הענישה.

(ד) צו שירות למשך שנה מהיום, בהיקף של 200 שעות של"צ שיבוצעו במסגרת "באר שובע" בתפקיד סיוע בחדר אוכל ומטבח.

(ה) הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מעבירת רכוש (למעט עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב). ההתחייבות תהיה למשך שלוש שנים ובסך של 5,000 ₪ ואם לא תחתם בתוך 10 ימים, יאסר הנאשם למשך 30 ימים לשם כפיה.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ה, 08/06/2015 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאחר תום התקופה להגשת הערעור, וככל שלא יוגש ערעור, יושמדו מוצגי הדגימות והדיסקים.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון תשע"ה, 08/06/2015 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן , סגן נשיאה